

РЕШЕНИЕ

№ 3471

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2211** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. М. Н., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], област С. – област, [община], чрез адвокат Б. П., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение без номер от 24.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 8948/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-003579 от 11.03.2020 г., издадено от Г. В. Б. на длъжност началник на група към СДВР – ОПП – СДВР.

Наведени са доводи за неправилност и необоснованост на решението и допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че съдът не е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства и е установил погрешна фактическа обстановка, което е довело до неправилни и необосновани правни изводи. Сочи се, че неправилен е и изводът на въззивния съд, че при издаване на АУАН и последвалото го НП не се констатира наличието на съществени процесуални нарушения и че са спазени изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че в достатъчна степен е описано нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно

вмененото му нарушение. Излагат се доводи, че в докладна записка от 07.12.2019 г. и в протокол за ПТП № 1770473 от 07.12.2019 г. изрично е посочено, че при неизяснени причини и обстоятелства МПС реализира ПТП, след което напуска мястото и въпреки че процесният АУАН е издаден именно по тези писмени материали, то в същия и в издаденото въз основа на него НП се навеждат нови констатации – за първи път се сочи конкретно предприето действие, а именно че жалбоподателят, управлявайки товарен автомобил Д. в [населено място], по [улица] поради отклонение надясно по платното за движение, реализира ПТП с попътно движещия се отлясно лек автомобил. Твърди се още, че процесните АУАН и НП са издадени при неизяснена фактическа обстановка, което рефлектира върху отразеното в тях описание на извършеното нарушение и дадената му правна квалификация. Посочено е, че без да изложи мотиви, районният съд е приел, че при определяне на размера на наказанието наказващият орган е взел предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения, като не става ясно защо намира, че наложеното наказание е справедливо и с него ще се постигнат целите, визирани в ЗАНН. По делото е постъпило и допълнително становище от пълномощника на касатора, в което се изложени твърдения, че от събраните по доказателства по делото не се установява по несъмнен начин извършване на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, както и че в процесното НП не се съдържа пълно описание на изпълнителното деяние, относимо към състава на задължението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Освен това, са наведени доводи, че в процесните АУАН и НП не се съдържат и признаците на понятието за ПТП съгласно легалната дефиниция на същото и липсва описание на нарушението. Липсва и посочване на това дали са настъпили или не имуществени вреди, което е в нарушение на разпоредбите на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП и чл. 57 от ЗАНН. Иска се отмяна на оспореното решение и вместо него постановяване на ново, с което да бъде отменено процесното наказателното постановление. Претендират се сторените по делото разноски. Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“ не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д., изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, XXIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения: За да постанови оспорваното решение, районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентен орган и са съобразени с изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, както и че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел още, че в АУАН и в НП в достатъчна степен са описани нарушенията и обстоятелствата, при които те са извършени, и то по начин, позволяващ на жалбоподателя /касатор в настоящото производство/ да разбере конкретно вменените

му нарушения и съответно да организира защитата си. Съдът е приел за безспорно установено въз основа на събраните по делото доказателства, че касаторът е извършил вменените му нарушения от обективна и субективна страна. По отношение на размера на наложеното наказание съдът е посочил, че наложеното наказание е справедливо и с него може да се постигнат целите, визирани в ЗАНН, както и че при определяне на размера му наказващият орган е взел предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения.

Решението е валидно, допустимо, но неправилно, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Районният съд е постановил решение при неизяснена фактическа обстановка, което възпрепятства решаването на спора по същество от настоящия състав. Касационната инстанция не извършва собствени фактически установявания, а извършва проверка за правилността на атакуваното съдебно решение, постановено именно от инстанцията по установяване на тези факти.

В настоящия случай АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, е съставен въз основа на докладна записка от 07.12.2019 г. и на протокол за ПТП № 1770473 от 07.12.2019 г., в които изрично е посочено, че процесното ПТП се е реализирало при неизяснени причини и обстоятелства. В тази връзка не става ясно по какъв начин и въз основа на какви доказателства административнонаказващият орган /АНО/, а преди това и актосъставителят, са стигнали до извода, че касаторът е предприел маневра, с която е създал опасност за участниците в движението, без да се съобразява с тях, и по-конкретно – извършил е отклонение надясно по платното за движение и е реализирал ПТП с попътното движещия се отлясно лек автомобил „Х.“. Още повече, че нито актосъставителят, нито свидетелите, в присъствието на които е съставен процесният АУАН, са очевидци при извършването или установяването на нарушението. В този смисъл са и свидетелските показания на актосъставителя Ц. Х. Ц.. С оглед на изложеното възниква въпросът въз основа на какви доказателства актосъставителят е възприел и установил обстоятелствата, при които са извършени вменените на касатора административни нарушения, щом като нито той, нито свидетелите, присъствали при съставяне на АУАН, са очевидци, нито пък в докладната записка и в протокола за ПТП се съдържат данни по какви причини и при какви обстоятелства се е реализирало процесното ПТП, а обратно – изрично е посочено, че последните са „неизяснени“.

Следва да се отбележи, че в случая, когато релевантните за спора обстоятелства от обективната действителност са неясни, въззивната инстанция е трябвало сама да положи процесуални усилия за изясняване на фактическата обстановка, такава каквато тя се е реализирала в обективната действителност. В противен случай изложените от съда мотиви остават в сферата на предположенията. В настоящия случай съдът не е изследвал тези въпроси, въпреки че твърдения в тази насока са били изложени в жалбата, с която е сезиран.

В. съдът не е обсъдил нито едно от възраженията, релевирани от жалбоподателя /касатор в настоящото производство/. Последните, от своя страна, имат значение с оглед безспорното установяване на фактите по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 172а, ал. 2 от АПК към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъде даден отговор на важните и

съществени въпроси, поставени за решаване на делото. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда същият следва да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните, като обоснове приемането им като основателни или отхвърлянето им като неоснователни. Тази разпоредба в случая е нарушена, тъй като районният съд бланкетно е изложил мотиви, с които е потвърдил процесното НП, без да изследва в достатъчна степен налице ли са елементите от обективна и субективна страна от съставите на административните нарушения, вменени на касатора, нито пък е изложил правни изводи, които пряко и конкретно да могат да бъдат отнесени към процесния казус.

Изложеното налага извода, че съдът е постановил решение при неизяснена фактическа обстановка и при липсата на формирани фактически и правни изводи по наведените от страните доводи, което опорочава съдебното решение и обуславя извод за неговата неправилност.

С оглед гореизложеното настоящият състав намира, че в настоящия случай оспореното решение е поставено при съществени нарушения на процесуалните правила. Отхвърлянето на жалбата при липса на достатъчно ясно, конкретно и подробно изложени съображения относно възприетите от съда правни изводи досежно законосъобразността на процесното НП и направените възражения, както и при неизяснена фактическа обстановка, препятства възможността на настоящата инстанция да извърши проверка на правилността на оспореното решение относно приложението на материалния закон. Преценката на доказателствата и излагането на изводи по същество за първи път в касационната инстанция би довело до ограничаване правото на участие на страните в делото, респективно би ги лишило от същинската касационна проверка относно законосъобразното провеждане на съдебното производство по обжалване на процесния акт.

Това налага решението да бъде отменено, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, който да се произнесе по оспорването, като изясни безпротиворечиво и безспорно фактите и обстоятелствата по делото и изложи мотиви по всички правнорелевантни факти в съответствие с изискването на 172а, ал. 2 от АПК.

При действието на чл. 226, ал. 3 от АПК въпросът за разноските пред настоящата инстанция следва да се реши от първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд – София – град, XXIII касационен състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 24.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 8948/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.